

torej ima slovenski dovtipničar še tretjo bogato, neizčrpno zakladnico: humoristično slovstvo vseh drugih narodov.

Tako nekako si mislimo zasnovano idealno humoristično zbirko, in omenjene tri stopnjevine bi bile lahko tudi nekako podlaga razvrstitvi gradiva, dasi bi poleg njih tudi lahko vztrajala Brezovnikova razdelitev po stanovih (I. Iz otroškega življenja. — II. Iz šolskega in dijaškega ž. — III. Iz lovskega ž. — IV. Iz vojaškega ž. — V. Iz meščanskega in kmetškega ž. — VI. Iz krčmarskega ž. — VII. Iz obrtnega in trgovskega ž. — VIII. Iz duhovskega ž. — IX. Iz zdravniškega ž. — X. Iz pravniškega ž. — XI. Iz življenja umetnikov, učenjakov in vladarjev. — XII. Iz židovskega ž. — XIII. Protivoljne smešnice v časnikih in šoli. — XIV. Raznoterosti.

G. Br. pravi v predgovoru k I. izdaji, da je pri zbiranju skrbno pazil, »da ne bi žalil nobenega stanu, nobene dobe, nobenega spola. Skrbno sem se ogibal tudi vseh podlosti, sploh vsega, kar bi utegnilo koga pohujšati in mu vzeti dobro voljo«. To načelo mora gotovo vsakdo odobravati, in ne poznamo bolj mrzkega posla, nego je opravilo tistih novodobnih dovtipnežev — zlasti so za to kakor najeti commis voyageur — ki nadlegujejo človeka po vseh javnih lokalih, poštnih in železniških vozovih ter z uma-zanimi, židovsko-ogrskimi dovtipi »à tout prix« zastrupljajo vsaki pošten izvirni, duhoviti razgovor; a poznamo celo razborite može med našimi rojaki, ki so — žal — vsi mrtvi na take najnovejše šegavosti potovalnih agentov; tem našim rojakom izrekamo zategadelj tu mimogrede odkrito obžalovanje.

Humor je sploh silno nežna cvetka; vsaka slana jo popari. Taka slana ali strupena rosa sta pa humorju tudi robatost in pa banalnost. Iz tega pogleda bi se dalo, kakor smo že namignili, tudi Breznikovi zbirki nekoliko očitati. »Ker so prvo izdajo laskavo ocenili vsi slovenski listi, in ker je že za nekoliko let pošel ves prvi natisk,« tako nekako pravi g. Br., »sem mislil, da ne morem bolje ustreči obči želji, nego da pomnožim število oddelkov in smešnic.« Ali na ta način se je vrnilo (ali pa morda ostalo? Rekli smo že, da nismo primerjali obeh izdaj) mnogo smešnic, katerim bi se moralo izrečno pripisati, da so smešne, in mnogo dovtipov, ki so izvirni le po svoji zarobljenosti. V prid in ugled zbirke same naj bi g. Br. pri morebitni tretji izdaji prav izdatno rabil — rdeči svinčnik, opirajoč se na svoj zdravi okus, ter vse polovičarske, medle, šepave in surove dovtype nadomestil z res šegavimi, zdravimi in jedrimi. Ako pa se mu to ne bi posrečilo in bi se po strogi cenzuri »za polovico pomnožena izdaja« skrčila zopet na polovico, tudi nič ne de: »Non multa, sed multum«.

Zemljevid kamniškega okraja. Učiteljsko društvo kamniškega okraja je izdalo zemljevid svojega šolskega okoliša, katerega je narisala dunajska tvrdka Berndt-Freytag po merilu 1 : 150.000 (polovična specijalna karta). Izpeljava je prav lepa in korektna (le črnuški kolodvor je malo premaknjen). Z nomenklaturo se popolnoma strinjamo, le imena Stoč, Špilč, Tuhinčica itd. bi bila lahko pravilnejša. Ker je zemljevid učencem namenjen, naj bi se mu bila določila okrogla cena 10 kr. namesto 11 kr. S. R.

Drei Vorträge über die ethnographische Ausstellung in Prag 1895. Pod tem zaglavjem je izšla in nam je bila poslana brošurica, ponatisnjena iz XXV. zvezka izvestij antropološke družbe na Dunaju. Med temi